

(245)

هو الله

يا اماء الرحمن عليكن الهاء و لَكُنَّ العزة الابدية في النشئة الاولى و الموهبة السرمدية في النشئة الآخري بما
اصطفاكن الله لخدمة امره و اعلاء كلمته بين الورى فهل من موهبة اعظم من هذا لا و رب السموات العلى
انها ابهى جوهرة تتلئلاً على اكليل المجد على ممر القرون و الأعصار

ای اماء رحمن از فرط سرور آهنگ شکرانه بملکوت رب غفور برسانید که الحمد لله در یوم میثاق ثابت بر
امر نیر آفاقید و جانفشان در سبیل جمال ابهی رب الاشراق روحی لأحبائه الفداء امیدوارم که آنمحفل
همواره منور گردد و نفحات طیبه هدایت کبری مشامها را معطر نماید و علیکن الهاء الأبهی از عدم فرصت
مختصر مرقوم گردید معذور دارید (ع ۴)